

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν κοτὴν μεταλλίων παρα-
σῆμων ἐξ ἑνὸς μόνου μεταλλίου καὶ κοινῶν διὰ πάντας
τοὺς συμμετάσχοντας τοῦ ἀγώνος. ἀξιοματικοὺς καὶ στρα-
τιώτας, τὰ ὅποια θὰ ἀπονεμηθῶσι παρὰ τοῦ Βασιλέως
δι' ὀνομαστικῶν ἐγγράφων.

Πρὸς τοῦτο ἐκλήθη ὁ διευθυντὴς τοῦ Νομισματικοῦ
Μουσείου κ. Σβορώνος ὅπως ἐπορίσῃ τὴν περὶ ὕλης,
σχήματος καὶ τύπου γνώμην αὐτοῦ. Ἡ ὑποβληθεῖσα παρ'
αὐτοῦ πρότασις, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἔχει δ'
ὥς ἐξῆς :

«Τὰ μισθώματα—μετάλλια θὰ κοπῶσιν ἐκ σιδήρου
μόνον, ἀναχωνεομένον πρὸς τοῦτο τινῶν τῶν ἐν μάχαις
κρυπτευθέντων τηλεβόλων, θὰ ἔχωσι δὲ σχῆμα μεταλλίου,
μεγέθους περίπου ταλλήρον, καὶ θὰ ἀναστῶνται εἰς τὸ
στήθος διὰ σιναφοῦς ἀγρονόου πόρτης, ἐξούσης σχῆμα
περὶ τοῦ γεγραμένου κατὰ Φειδιακὸν πρωτότυπον.

Ἐπὶ τῆς ὁπισθίας αὐτῶν ὅπως θὰ φέρονται ἀκανονί-
στος ἐπὶ τοῦ πεδίου ἐξηπλωμένον κλάδον δάφνης μετὰ
τῆς ἐπιγραφῆς **HEΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΜΑΧΟΥΣ**
ΑΥΤΗΣ, ἐνῶ τὴν πρῶτην ἐξωτερικὴν, τὴν καὶ ὁρατὴν
κατὰ τὴν ἐξάρτησιν ὅσιν αὐτῶν, πληροὶ θαυμασίον ἀνι-
στούργημα, Φειδιακῆς ἐπίσης τεχνοτορίας, Νίκη πε-
ρωτὴ καθήμενη, μετὰ ρίγην, ἐπὶ βάθρον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπι-
γραφή **ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ 1912**, ἀπονεμόμενα δὲ θαλλοὺς
Ὀλυμπιακῆς εἰαίας (κοτίνου).

Τὰ μετάλλια ταῦτα κοινὰ γνωρίσματα τῶν γενναίων πρ-
λεμιστῶν μας θὰ φέρονται κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν ἐορτάς.

Ὁ κ. Σβορώνος ὑπέβαλεν ἀπλῶς ἱερογράφημα τοῦ
ἔλου καὶ ἐκμαρτῆα τῶν μνημείων, ἐξ ὧν ἐνεπνεύσθη. Τοῦ
προβλήματος ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἀνατεθῇ πιθανῶς εἰς «Εἰ-
ληνά καλλιτέχνην, ἴσως εἰς τὸν κ. Ἰακωβίδην, ἡ δὲ ἐκτέ-
λεσις θὰ δοθῇ εἰς τὸ Νομισματοκοπτεῖον τῶν Παρισίων,
ἐπισπευδομένης τῆς παραγγελίας αὐτῶν καὶ κατασκευῆς,
ἵνα ἀπονεμηθῶν ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ὁμογενής, ὁ ὁποῖος ἐπιμένει νὰ μείνῃ ἄγνωστος πα-
ρήγγειλεν εἰς τὸν γλύπτην κ. Θ. Θωμόπουλον τὴν προ-
τομὴν τοῦ Χαρολάου Τρικοῦπη μαρμαρίνῃν.

Ὁ διακεκριμένος γλύπτης κ. Γ. Μπονάρος ἐργάζεται
διὰ τὸ μνημεῖον τοῦ ἀειμνήστου φιλόλογου Κόντου—ἐν
ὑπόβαθρον καὶ ἐν αὐτῷ ἐν ἀνοικτῶν τούγων μετὰ μίαν
Σφίγγα κοροτοῦσαν ἀρχαῖον λύχνον καὶ κλάδον. Ὑπε-
ρίνω ὑφίσταται μαρμαρίνη στήλη, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας
ὑπάσχει ἡ πατριαρχικὴ μοσχὴ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ.

Ἐπίσης ἐργάζεται καὶ διὰ τὸ μνημεῖον Θεομοσιάνῃν,
ὅπερ θὰ στηθῇ ἐν Ναυπλίῳ. Ἔργον μέγα, μετὰ προτο-
μὰς καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀναγλύφους τὰς μορφὰς δύο γερόντων
ἀρχηγῶν τῆς οἰκογενείας.

Τρίτην παραγγελίαν ἔλαβεν ὁ κ. Μπονάρος διὰ τὸν τά-
φον Πινιολόου εἰς Τραπεζοῦντα.

Εἰς τὸ Κακοσάλεσι, χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἀπέθανε μετὰ
μακρὰν πολυώκνην νόσον ὁ Β. Βακαρέλης, ὁ ἄριστος
βαρύντονος τοῦ «Εἰλ. μελοδράματος, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων
καὶ ἐκλεκτοτέρων μελῶν αὐτοῦ.

Ἐν Πειρουπόλει τῇ 21 Ὀκτωβρίου ἐδόθη μεγάλη
μουσικὴ συναγλία ὑπὲρ τῶν Βαλκανικῶν ὅπλων. Παρί-
σταντο 12,000 θεατῶν, οἵτινες ἔπαινον τὸν ἑλληνικὸν
ἕμνον, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐκάλυψαν παρατεταμένα χει-
ροκροτήματα.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία καθήρτισεν ἐπιτροπὴν ἐκ
τοῦ Παν. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῶν κ. κ. Μιστρι-
ώτου, Ζαῖμη πρωτάνεως καὶ Εὐταξίου ὑποδιοικητοῦ τῆς
Ἐθνικῆς Τραπέζης, πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀνέ-
γερσιν ἀνδριάντος εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον.

Ἐπιτροπὴ συνεστήθη ὅπως ἀνεγερθῇ ἀνδριάς τοῦ
Χριστοφόρου Κολόμβου ἐν Κωνσταντινῇ. Ἡ πρωτοβου-
λία ἀνήκει εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀγίας Μαρίνης, τὴν
ὁποίαν ἀνεκάλυψεν ὁ Κολόμβος πρῶτην, τῇ 1492.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΠΡΟ ἑτῶν ἑγκριτοὶ δέσπονται τῶν Ἀθηνῶν
ἵδρυσαν Παρθεναγωγεῖον πρὸς πλήρωσιν ὅλων
τῶν ἀναγκῶν ἡθοπλαστικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς
μορφώσεως, τὸ *Πρότυπον*. Καθ' ὅλον τὸ διά-
στημα τῆς λειτουργίας του ἐδικαίωσε τὸν τί-
τλον αὐτόν. Ἀλλ' ἡ Σχολὴ αὕτη ἤχθη εἰς ἐπί-
ξηλον σημεῖον ἀκμῆς. ἀφ' οὗ ἀνέλαβε τὴν διεύ-
θυνσιν καὶ εἴτα τὴν ἰδιοκτησίαν ἡ ρέκτις καὶ δι-
ακεκριμένη παιδαγωγὸς κυρία Ἄννα Τριαντα-
φυλλίδου, ὑπὸ τὴν δεξιωτάτην ἡγεσίαν τῆς ὁ-
ποίας τὸ ἱδρυμα ἀπέβη ἀληθινὸν ἐγκαλλώπισμα
τῆς γυναικειᾶς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀνατολῇ.

Εὐρυτάτης μορφώσεως, ὑπερόχον ἥθους καὶ
πολυτίμου πείρας εὐμοιροῦσα ἡ Διευθύντρια αὐ-
τοῦ, βοηθουμένη ὑπὸ ἐφαμίλλους ἀδελφάς, κα-
τέστησε τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς οἰκογενείαν μάλ-
λου ἢ σχολεῖον. Ἀπέβλεψεν εἰς τὴν θεωρητικὴν
ἀφ' ἑνὸς μόρφωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτάτων
παιδαγωγικῶν ἀρχῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν
ἐφαρμογὴν πρακτικῶν γνώσεων, ἀπαραιτήτων
εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον. Ἀρμονικὸς συνδυα-
σμὸς φιλολογικῆς ἀναπτύξεως καὶ οἰκοκυρόσυ-
νης. Τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα—ὡς καὶ τὰ

Ἄννα Τριανταφυλλίδου